

[Oluf Pedersen.]

at når man var oppe på skatter på 25 pct. af nationalindkomsten, var det farlige punkt nået, og det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard mente, at dette farlige punkt var nået noget før. Såvidt jeg forstod den højtærede finansministers redegørelse forleden dag, var han kommet til det resultat, at der siden 1939 var sket en stigning i skatterne fra 21 pct. til 27 pct. af nationalindkomsten. Vi har altså overskredet grænsen. Jeg synes derfor, det var naturligt, om de ærede ordførere beskæftigede sig med det spørgsmål, jeg har stillet, men som man ikke har ønsket at svare på. Jeg takker for svaret fra den højtærede finansminister, der bekræftede første halvdel af min udtalelse, altså var klar over, at skatter på arbejde, forbrug og omsætning indgår i pristallet. Derimod ville ministeren ikke bekræfte den anden halvdel af udtalelsen: at derfor drives både de offentlige udgifter og erhvervslivets omkostninger op. Det forstår jeg ikke, for det er givet, at når skatterne indgår i pristallet, drives pristallet op, og pristallets stigning bevirker større offentlige udgifter. Når pristallet stiger, stiger statens lønninger, og så stiger også lønningerne i erhvervslivet. Det er ganske ligetil.

Hvad angår mit andet spørgsmål, var den højtærede finansminister så venlig at svare klart ja, og det takker jeg for og håber, det må blive, om jeg så må sige, grundlæggende for regeringens fremtidige politik. Jeg skal erkende — det ligger forøvrigt også i til-lægsspørgsmålet — at der kan være andre samfundsskabte værdier end netop jordværdien. Det ligger deri, at vi også vender os mod indtægt og formue, som er frugten af andres arbejde.

Finansministeren (Kampmann): Vedrørende boligstøtten er det, såvidt jeg kan skønne, en vurdering af ordet afvikling, striden står om i øjeblikket. Jeg mener, at der i ordet afvikling ligger noget i retning af, at enhver form for hjælp af det offentlige, i dette tilfælde staten, skal falde væk. Jeg forstår nu, at det er ikke det, man tænker sig. Det forstår jeg også at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen er enig i. Dernæst siger det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, at han ikke forstår, at jeg som

økonom ikke kan se, at der er noget betænkeligt i udviklingen. Jeg har ikke på noget tidspunkt sagt, at der ikke er noget betænkeligt i udviklingen. Jeg mener, at udviklingen på dette område er meget betænkelig. Derfor tror jeg, man skal vente med at diskutere denne sag nærmere, til forslaget kommer fra den højtærede indenrigs- og boligminister, hvoraf det vil fremgå, at vi også tager økonomiske hensyn i denne sag. Jeg vil gerne understrege — og det går jeg ud fra at begge de ærede medlemmer er enige i — at der er andre end økonomiske hensyn at tage i dette spørgsmål. Efter socialdemokratiets mening er boligproblemet fortsat et af vore største sociale problemer.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller uddybede nu motiveringen for sin karakteristik af forsvarsministeren. Jeg går ud fra, at det ærede medlem er klar over, at jeg ikke synes, det gjorde udtalelsen mere heldig.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard mente, at man skulle vente til efter jul med at sige noget om rentepolitikken. Jeg ved, at det ærede medlem er medlem af finansudvalget og dèr får de månedlige opgørelser over statens obligationssalg. Ved nærmere studium heraf vil det ærede medlem måske kunne se noget, der kan belyse udviklingen fremover. Det ærede medlem var fortsat nysgerrig med hensyn til min udtalelse om beskatningens retfærdighed. Nu har jeg fået den draget frem og er blevet klar over, at slutsætningen ikke går på sætningen lige foran, men på sætningen foran igen. Det er det, der har virket forvirrende, og jeg beder om undskyldning for, at det har forvirret det ærede medlem og gjort ham nysgerrig og interesseret i at uddybe sin erkendelse. Det er altså ganske unødvendigt i den situation.

Jeg beklager iøvrigt, at jeg rettede et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Alfred Jensen. Jeg synes ikke, det svar, jeg fik, bragte nogen særlig fornyelse i diskussionen. I min fremsættelsestale gjorde jeg opmærksom på, at de sociale kontingenter var steget langt mindre end de andre udgifter, og det synes jeg var en god udvikling.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen om finanslovsforslaget.